

Jarlsbergu na jugu dežele. Še par let je preteklo, tedaj pride novica o njem, da se je oženil, in da ima kmetijo.

* * *

Mož, ki mi je pripovedoval ta posebni, pravi norveški dogodek, je obiskal očeta.

„Ali nimaš enega sina“? vpraša tujec.

Imam enega, ki je na jugu dežele oženjen“, odgovori starec in gleda po cesti nizdoli.

„Ali je že dolgo odsoten“?

„Na zimo bo preteklo osem let“.

„O, potem te bo pa gotovo kmalu obiskal“?

„Pot je dolga, in on ima veliko dela“.

„A ti ga nočeš obiskati“?

„Zdaj za to sem prestar“.

P. Radlin.

Novice.

— **Osebne vesti.** Okrajni sodnik v Kamniku gospod Fran pl. Garzarolli je imenovan deželnosodnim svetnikom istotam. — Za sodna pristava sta imenovana avskultanta gosp. dr. Milan Škerlj za Mokronog in gosp. dr. Metod Dolenc za Novo mesto. — Finančni komisar v Ljubljani gosp. Makso Kostanjevec je imenovan višjim finančnim komisarjem. — Zdravnik v Škofji Loki gosp. dr. Ernest Majer je imenovan sekundarijem v ljubljanski bolnici. — Okrajni šolski nadzornik v Krškem gosp. Andrej Šest je resigniral na to mesto. — Deželnovladni svetnik gosp. Ludovik marki Gozani je imenovan deželnoknežjim komisarjem pri ljubljanski kreditni banki. — Domobranski evidenčni oficial v Krškem gosp. Fran Perhantz je dobil častno svetinjo za štiridesetletno zvesto službovanje.

— **Podpora.** Sirarski zadrugi v Trebelnem v litijskem političnem okraju je kmetijsko ministrstvo dovolilo 800 kron.

— **Zahvala.** Odbor gospej za razdelitev obleke ubogim učenkam in učenkam in učencem tukajšnjih ljudskih šol se vsem p. n. dobrotnicam in dobrotnikom najtopleje zahvaljuje za darila, in najljudneje vabi k razdelitvi, katera se bode vršila dne 8. decembra l. 1900. ob 11. uri dopoldne v telovadnici I. mestne deške ljudske šole v Ljubljani.

— **Slovenska šolska Matica v Ljubljani** bo imela svoj občni zbor dne 29. decembra v „Mestnem domu“.

— **Pri Sv. Gregoriju nad Ortenekom** se je ustanovilo prostovoljno gasilno društvo.

— **»Gospodarska zveza« in »Vinogradniško društvo«.** Kar se je v teh dveh društvih razkrilo v zadnjih tednih, je obudilo pri ministrstvu veliko senzacijo. Prihodnji mesec se snidejo v ministrstvu odposlanci vseh treh deželno-zborskih strank iz Kranjske na posvetovanje glede deželnega kulturnega sveta in tedaj pridejo tudi ta razkritja na razgovor.

— **Prešernova stoletnica,** ki se je malone po vsej Sloveniji več ali manj slovesno obhajala, se je praznovala dne 2. in 3. decembra tudi v Ljubljani, a žal, da so se zgodile stvari, ki so slavnosti veliko škodovali, in ki so tudi vzrok, da se slavnost ni posebno obnesla. Župan Hribar, hoteč povzdigniti vso slavnost, je izdal oklic, s katerim je povabil občinstvo, naj razobesi zastave. Tu se je zgodila prva napaka, ker v oklicu ni bilo rečeno, kateri dan naj se razobesijo zastave, tri dni pa v tem vremenu vendar ne bo nihče pustil zastav zunaj. Morda bi pa bilo vendar kaj več zastav vihralo, če bi ne bila nastala velika nevolja zaradi slavnostnega zbo-

rovanja, določenega na nedeljo. Odbor je v tem oziru storil neodpustljivo napako. Govori se, da je padla beseda „slavnostno zborovanje mora biti nekaj magnatskega“. Morda ni ta govornica neosnovana; mi tega ne vemo. Resnica pa je, da se je slavnostnemu zborovanju dal nekako magnatski značaj. Razposlala so se vabila in sicer se govori, da različna vabila: svilena z zlatom okrašena vabila, svilena vabila brez okraskov in na navadni papir tiskana vabila. Govori se dalje, da so prvo vrsto vabil dobili najvišji dostojanstveniki, drugo vrsto uglednejši gospodje in gospe, tretjo vrsto pa tisti, ki ne zavamejo nobenega posebnega mesta. Ogromna večina slovenskega prebivalstva pa je bila izključena. Govori se, da noben avskultant, noben sekundarni zdravnik, noben uradnik, ki ni v 8. činovnem razredu ni dobil povabila, priprosto meščanstvo pa je bilo popolnoma izključeno. Faktum je, da večina nižjih uradnikov, ni bila povabljeni, in da je bil sploh izključen srednji stan. Ali se je čuditi, da je nastala ogorčenost, ali se je čuditi, če je po vsi Ljubljani odmeval klic: Kaj je bil Prešern pesnik nemških hofratov in drugih taci nemških gospodov, ali je bil pesnik višjih nemških oficirjev, ali pa pesnik slovenskega naroda? Posledica tega je bila, da je bila udeležba pri bakljadi prav pičla. Mesto meščanov so svetili največ slabo opravljeni fantiči, udeležba pri komersu, pri katerem je govoril gosp. dr. Triller, je bila komaj zadostna, udeležba pri slavnostnem zborovanju pa uprav klaverna. Velika dvorana v „Narodnem domu“ je bila na pol prazna. Prišlo je kacic 20 dam in kacic 70 gospodov. Vlada je popolnoma izostala. Isto tako je izostalo vojaštvo. To je bila očitna demonstracija zoper narodno slavnost. V drugih razmerah bi bilo to hudo kri provzročilo, tako pa le več smeha, češ, najlepša vabila so dobili, pa so še doma ostali. Izostali pa so tudi taki, ki so bili povabljeni in to radi — toalet. Na slavnostnem zborovanju je govoril gosp. prof. Levčec o Prešernu in je bil ta govor najlepša točka cele slavnosti. Popoldan in zvečer je bila slavnostna predstava v gledališču in ta se je lepo obnesla. V ponedeljek so bile v vseh šolah Prešernove slavnosti, v torek pa je bila zopet slavnostna predstava v gledališču. Povodom Prešernove stoletnice so ljubljanske dame nabrale večjo svoto za Prešernovo hčer, in isto tako jej je poklonil obč. svet primerno podporo. Mi iskreno obžalujemo, da se slavnost ni znamenitejše izvršila, izrekamo pa pričakovanje, da bo že vendar pri narodnih priredbah konec tistemu neslanemu „nobel thun“, ki je pri nas popolnoma neumestno.

— **Volilno gibanje na Kranjskem** je postalo izredno živahno. Zadnji teden se je vršilo vse polno znamenitih in manj znamenitih shodov. Narodnonapredna stranka je priredila velike in lepe shode na Dvoru, v Šmartnem pri Litiji, na Vačah, v Novem mestu, v Radni, v Bučki, v Domžalah, v Zagorju na Pivki, v Knežaku, v Matenji Vasi, v Slavinjah, v Leskovcu, pri Sv. Duhu, v Veliki vasi in v Drenovem. Vsi ti sbodi so se izrekli za napredno-narodne kandidate. Katoliško-narodna stranka je priredila troje malih shodov: V Trnovem, v Cerknici in v Šenčurju, zato pa delujejo njeni agitatorji toliko intenzivnejše po hišah. Pritisk iz gotove strani na ljudstvo je strahovit. Bojimo se, da bo to imelo slabe posledice. Vsak pritisk obudi odpor, in če začno kje duhovnika sovražiti, potem je slabo za cerkev. Samostojni kmetijski kandidat za gorenjsko Jakob Koželj v Olševku je odstopil od kandidature. V gorenjskih in notranjskih mestih in trgih kandidirati hoče katoliška stranka bivšega deželnega šolskega nadzornika gosp. Josipa Šumana.

— **Celjska »Domovina«.** Urednika tega lista je celjsko porotno sodišče te dni obsodilo na tri mesece zapora zaradi necega članka o razmerah pri mestni hranilnici v Brežicah. Obravnavi je prisostvoval višjesodni predsednik grof Gleispach. Tistih osem nemških avskultantov, ki so bili poslani v Celje, da se slovenski uče, je s celjsko fakinažo prav hrabro demonstriralo zoper slovensko obravnavanje.

— **Porotno sodišče v Ljubljani** je obsodilo Josipa Bernika iz Šutne zaradi uboja na šest let težke ječe, Ivana Drinovca iz Stražišča zaradi požiga na osem let težke ječe.

— **Poziv.** Naši mili mladeži, kateri se bavijo z glasoviranjem, napisal sem v lahkem slogu, kakor božični dar, zbirko najobljubljenih slovenskih in hrvatskih melodij. Zbirka je izšla pod naslovom: „Ružmarinke“, ter jo slovenskim roditeljem najtopleje priporočam, da svoje otroke ž njo razvesele prihodom božičnih praznikov. „Ružmarinke“ stanejo 2 krone, ter se možejo pri meni (Zagreb, Rainerova ulica št. 11) ali v knjigarni L. Schwentnerjevi v Ljubljani.

— **Kathreinerjev koledar za dame l. 1901.** Znana firma Kathreiner je doslej vsako leto v koledarjih izdajala umetniško lično izdelano originalno sliko, ki je vselej vzbudila pozornost, in izmed katerih je ta ali ona gotovo vsakomur še danes v prijetnem spominu. Tudi letos prinaša ta firma kaj ljubko sinjeoko otroško glavico, kakor si je človek ne more misliti milejše. Vrhutega podaja Kathreiner ta pot svojim odjemalcem izredno ukusno književno darilo za novo leto. Izšel je namreč z naslovom „Kathreinerjev koledar za dame l. 1901.“ jako elegantno opremljen, ličen almanah, ki živo spominja nekdanje priljubljene duodez-izdaje ilirskih pesmi. To delce, po pravici nazvano „koledar za dame“, obsega poleg popolnega koledarja zanimive, literarno-dragocene doneske, in sicer ginljivo sliko iz življenja „Noč“, preprosto-lepo pesmico „O mraku“, dalje humoresko „Simpatija“, šaljivo pesem „Lepotica s kmetov“ itd. Naslovna slika „O mraku“, ki jo je izdelal znani akademski slikar A. Trentin, tvori z več jako originalnimi okraski na robih tudi umetniško znamenit nakit tega koledarja za dame, ki bode izvrstno dobro došlo darilce vsaki delavski mizici in zlasti priročna knjižica za vsako gospodinjo. Delce pa je tudi prijeten spominek na splošno priljubljeno Kathreiner-Kneippovo sladno kavo. Prijatelji te kave lahko dobe Kathreinerjev koledar za dame popolnoma zastonj pri vseh trgovcih, dokler ne poide zaloga. Onim pa, ki še ne rabijo te tako priporočene rodbinske kave, se nudi prilika, da si kupijo nalašč urejen zavoj za poskušnjo, ter se tako uverijo o nje velikih prednostih glede dobrega ukusa in nizke cene. Kaj hitro se potem tudi pokaže, kako ugodno vpliva na zdravje in splošni počutek Kathreiner-Kneippova sladna kava, ako se redno uživa v znani zmesi z bobovo kavo.

— **Izgređi v Gočah.** Dne 28. oktobra je mnogo pristašev katoliške stranke s kamenjem napadlo hišo goškega župana Žgurja, in je bil župan pri ti priliki ranjen. Državno pravdnitvo toži radi tega napada goškega duhovnika I. Ferjančiča in 20 mož radi hudodelstva javne posilnosti in sicer po § 87. kazenskega zakona, ker so to hudodelstvo storili v posebno težkih okolščinah, duhovnika Ferjančiča pa vrh tega še zaradi zapeljevanja h krivemu pričevanju po §§ 197. in 199. a. Obravnava se bo vršila še tekom meseca decembra.

— **Tat v cerkvi.** V uršulinski cerkvi v Ljubljani so zasačili te dni nekega potepuha Heriberta Beraneka iz Pilgrama, ki se je bil skrtil v namen, da bi kaj ukradel.

— **Ponesrečil se je v Žirovnici** železniški delavec Anton Legat.

— **Ubil se je v Idriji** 59 let stari rudar Anton Vončina, padši s ceste v šest metrov globok jarek.

— **Zastrupljenje.** V istrskem trgovišču Izola, v katerem stanujejo večinoma ribiči, je te dni na nagloma obolelo in tudi umrlo veliko število oseb. To nenavadno bolezen in pomor so povzročili morskimi polži (zvani „garuze“). Teh polžev so ondotni ribiči nalovili toliko množino, da so jih celo zastonj mnogim družinam oddajali. Osebe, katere so večje število teh polžev povžile, so se počutile slabo, začelo jih je po želodcu in trebuhu hudo trgati in so vse izmetavale iz

sebe, kar so povžile. V soboto po noči sta umrla dvojčka Marija in Vekoslava Benvenuti. Isto noč je umrla tudi Josipina Dagri, mož nje in sin sta nevarno bolna. Dne 28. m. m. je umrla 18letna deklica Marija Štolfa, drugi dan pa je umrl nje oče Andrej Štolfa črevljnar, katerega sin Anton je v veliki nevarnosti, da umrje. Tudi mnogo drugih bolanih oseb je v veliki nevarnosti. Tržni komisar je vsled tega napravil poročilo, v katerem objavlja, da je 37 oseb zastrupljenih, od katerih je pet oseb umrlo. Oblast je prepovedala prodajo omenjenih polžev, a ljudstvo se boji povžiti tudi drugih vrst ribe. Iz Kopra je šel v Izolo zdravnik, kateri je spoznal, da so obolele osebe zastrupljene. Umrlih trupla so razparali, ter želodce doposlali zdravstvenemu odseku pri c. kr. namestništvu, da preiskuje in ustanovi vrst strupa. Med ljudstvom v Isoli je obče mnenje, da so ribiči zajeli toliko množino polžev na takem kraju v morju, kjer navadno potapljaajo glave od sardel, katere ondi zmečejo tovarne za prirejanje sardel v olju.

— **Grozen umor.** Veleposestnik Štefan Lazar v Besce je živel s svojim najstarejšim sinom Štefanom v vednem prepiru. Razpor pa je svakinja, t. j. Štefanova žena še podpihovala. Te dni je prišel oče Lazar s svojima mlajšima sinovoma k Štefanu, ter ga hotel na dvorišču tepsti. Nastal je velik prepir in tepež mej vsemi štirimi Štefanova žena pa je zmerjala tasta in oba svaka najgrše. V svoji besnosti je stekel stari Lazar v hišo po puško in ustrelil sinaha. Tedaj je planil sin na očeta morilca, a mlajša brata, France in Peter, sta ga branila. Štefan je zasadel nož v prsa Franceta, da je takoj umrl, Petra pa je močno ranil. Štefana in očeta so očetje izročili orožnikom.

— **Francoz in Bur.** Neki pariški častnik seznanil se je nedavno z nekim Burom. Nekega dne prosi ga Bur, naj mu pove za kakega poštenega brivca. No, ko najde Bur to brivnico, gre, in se da obriti. Ko vpraša, koliko je dolžan, pokliče pomočnik, ki ga je obril gospodarja, in obadva jameta pazljivo motriti Bura. Po kratkem molku reče gospodar: Plačati imate pet frankov. To je mnogo, pet frankov, reče Bur. No, no odvrne brivec po vašem govorjenju sodeč, vi niste Nemec, ne Anglež, plačate torej samo dva franka. Na večer pripovedoval je Bur svojemu prijatelju Francozu, kaj se mu je dogodilo pri brivcu. O da odvrne Francoz, pozabil sem vam bil popred povedati, čudne navade tega brivca. Pri njem plača namreč vsak Nemec, Anglež ali Amerikan pet frankov, a oni kateremu ne more dognati narodnosti, plača dva franka. Italijan plača en frank, a Španjolec, kakor mi Francozi samo 50 centimov. Nedavno pripoveduje Francoz dalje, bil sem pri njem in pravil mi je, da ko bi ga doletela sreča, da ga obiše kak Bur, njega bi obril lastnoročno in zastonj, še v spomin dal bi mu kako malo stvar od veselja, če bi bil v moji brivnici zastopnik tako plemenitega naroda.

— **Posnemanja vredni ukaz** je izdal francozki vojni minister. V svrhu, da obvaruje vojaštvo zlih posledic alkoholizma, je namreč prepovedal brezpogojno prodajati v kantinah žganje ali alkoholične likere in tiste mešanice, ki se zovejo „aperitif“. Ta prepoved velja za kantine v vojašnicah in vežbališčih. V kantinah smejo prodajati v prihodnje samo vino, pivo, mošt in navadne druge pijače, kakor kavo, čaj, mleko čokolado itd., ki ne obsezajo alkohola. Ta ukaz francozkega vojnega ministra se nabije v vseh kantinah, in minister pozivlja merodajne činitelje, da ukrenejo, kar treba, da se bo ukaz strogo izvrševal.

— **Šolske hranilnice v Franciji.** Na primer, kako skrbijo v Franciji za šolske hranilnice, navaja „Szkola“ sliko iz okraja Laudes, kjer se je pred kratkim ustanovilo veliko društvo šolske vzajemnosti. Ta družba sprejema kot člane otroke, ko stopijo v šolo. Ti člani pa nehajo biti člani, kadar postanejo v starejši dobi člani drugih društev, ali kadar se oženijo. Najpozneje stopijo člani iz zveze, ko so stari 24 let,

vloge sprejema učitelj ali učiteljica, in sicer najmanj 10 vin. na teden. Od tega zneska se vložijo 5 vin v denarnico za slučaj bolezni; ostalo se vložijo na odstotke za dete. Ako član umre, vrnejo se vloge v krog te šole. Vse, kar otroci prihranijo, se jim vrne, ki se oženijo, ali ko so stari 24 let.

— **400 gojenk zastrupljenih.** V petrograjskem dekliskem zavodu Smolna se je pripetila velika nesreča, ki jo je povzročila mogoče plačana roka. Gojenke so nekega dne povžile pecivo, ki je bilo zmešano z arzenikom. Dognalo se je baje, da je to storil iz maščevanja neki delavec pri slaščičarju, ker je bil odpuščen iz službe. To pa je malo neverjetno, namreč so najbrže tu drugi ruskemu narodu sovražni motivi. K sreči arzenika ni bilo toliko, da bi bile dekleta pomrle, in so že na potu ozdravljenja.

— **Ubogi kadilci cigaret!** Dame v Brooklynu v Ameriki so pričele boj proti cigaretam. Ustanovile so kljub, katerega namen je z vso odločnostjo vplivati proti kadenju cigaret. Ako se kak možki dvakratnemu svarilu ne pokori, tedaj dame sploh več z njim ne govore. Dame so sestavile popolni zapisnik tistih mož, ki kade svalčice. V tolažko možkemu spolu pa povemo, da so bojevite dame milostno dovolile kaditi — pipe.

— **Recept zoper — obstrukcijo** so iznašli v Belgiji. Ko so se namreč o otvorenju zbornic v Bruslju pojavili v raznih strankah zelo resni poskusi, da pokažejo svojo moč in veljavo s — kričanjem, je rediteljstvo odredilo, da se deljenje alkoholičnih pijač poslancem — popolnoma ustavi. Od sedaj bodo poslanci dobivali le čaj, kavo in sirup.

— **Pol milijona kron odnesel.** Iz Novega Jorka brzobjavljajo, da je oblast ukazala zapreti „Clergyman National bank“ v Neuburg v državi Kentucky, ker se je izpostavilo, da je glavni blagajnik ubežal in odnesel seboj 200.000 dolarjev. Bančne knjige je oblast vzela in bodo natančno preiskane.

— **6000 kilometrov podmorske poti.** V Novem Jorku „Daily Express“ poroča, da se vršijo velikanske priprave, za drzno podmorsko vožnjo iz Amerike v Evropo. John P. Holland iz Novega Jorka je namreč izdelal parnik „Holland“ s katerim namerava prepluti ocean pod vodo in sicer iz Elizabeth porta (Novi Jersey) v Evropo. Vsi dosedanji poskusi podmorske vožnje niso imeli večjega uspeha nego je daljavk kakih 150 kilometrov. Gospod Holland pa je gotov, da s svojo novo ladijo prepluje ocean in sicer bode potoval tako-le; Iz Elizabeth porta bode šel do otokov Bermude na oceanu, iz Bermud pojde na otoke Fayal in od tam naravnost proti Lisabonu na španjski obali. Pot se bode izvršila v februarju prihodnjega leta in sicer takrat, ko bodo po oceanu vladali največji viharji, da se s tem dokaže, koliko bolj primerna in varnejša je pot pod vodo. Svrha temu potovanju je, da se dokaže, da morejo osebe tudi v podmorskih brodovih več časa in tudi dosta komodno živeti, in da se s tem poskusom podere mnenje o nemogočnosti podmorskega potovanja v daljše kraje. Na prvi poti bodo v tej podmorski ladiji le zapovednik in 7 mornarjev, kateri imajo za svojo rabo primerne prostore za spanje in drugo. Holland, lastnik te ladije izjavlja, da bodo njegovi mornarji zadovoljnejši, nego mornarji parobrodov, kateri potujejo nad morjem. Kdor bode živ in zdrav, zna lahko videti to ameriško čudo.

— **Kaj vse čita Sultan.** Francozki časopisi javljajo, da ima turški Sultan posebni urad, v katerem so uradniki vsih večjih Evropskih jezikov. Vsak važnejši časopis naj bode politični in literarni dobijo v tej pisarni od koder pride v roke Sultanove. Seveda uradniki poznajo ukus svojega Sultana in dobijo mu le takih stvari, ki mu ugajajo. In to kar ugaja Sultanu, to prestavijo uradniki v turški jezik, to pa pride za stalno v njegovo knjižnico. Do sedaj jih je že 3500 prevedenih romanov, člankov itd. v knjižnici. Sultan rad čita kriminalne romane in sploh dela, v katerih se opisuje zločinstvo

in hudodelstvo. Skoro, da do sedaj ni večjega enakega romana na svetu, ki bi ne bil preveden v turški jezik.

— **Amerikanski dohodki.** Združene države severoameriške so imele v prošlem računskem letu, ki se je sklenilo junija meseca 567,240 852 dolarjev, najvišjo svoto, ki so doslej dosegle.

— **Vojna ladija se je utopila.** Iz Novega Jorka se poroča, da je Amerikanska vojna ladija „Josemite“ ponesrečila in utonila blizu otoka Guam. Ob tej priliki je utonilo 5 mornarjev.

— **Ruska carica** pripovedovala je v neki priliki o osebi jako zanimivo anekdoto: Ko sem bila, pravi še mala deklica, učila sem se pravopisja. Nekoč zapisala sem „Ruska“ z malim „r“ — toda moja odgojiteljica me je pokarala, rekoč: Kaj bi rekel mogočni ruski car, ko bi videl, da vaše visokost piše njegovo zemljo z malo začetno črko? A kaj me briga, kaj bi rekel, odvrnem jaz — vsaj tako ne bodem videla ne njega in njegove zemlje. Toda, vendar mora vojvodinja znati pravopis, zavrne me učiteljica — kaj bi rekli drugi, kadar vaša visokost postane samostojna, in bi ne znala niti pisati pravilno. A kadar jaz odrastem, vzeti hočem moža, ki bode tudi zame znal pravopis, ker če vojvodinja tudi kaj pogreši pri pravopisu, vendar vsi pravijo: Oj kako dobro, kako lepo ni treba torej, da vse pravilno zna. . . . Oj, kako drugače mislim sedaj — dostavila je carica, ko je pripovedovala to črtico — sedaj pišem „Rusko“ s posebno velikim „R“, a začetno črko „Cara“ s posebnim ponosom „C“.

— **Republika učencev.** V javnih deških in dekliskih šolah Sirakuze v državi Novi Jork so uvedli čudni zistem samouprave v šoli. Po tej upravi se smatra šola kot država, katere državljani so učenci, ki izmed sebe volijo načelnika, poglavarstvo in še celo policaje. Ravnatelj in učiteljem ni treba več skrbeti za red in disciplino. To je stvar uprave, katero so učenci postavili. Svetovalci in svetovalke se zbirajo vsako nedeljo enkrat. Sodbena oblast uraduje dvakrat, sodi o vseh slučajih nerednosti, raztresenosti, lenobe in preprirov, ter proti prestopkom izreka kazni, ukore, zapor ali za izključenje. Učitelji prihajajo k posvetovanjem le kot priče in nimajo glasu pri obsodbi. Policija pazi na to, da se obsodba izvrši. Ako se dokaže, da je svetovalec ali svetovalka dvakrat naredil kak prestop, izključi se iz načelnštva. Izvestje ravnatelja Montgomeryja v zvezde kuje to novotarijo, češ, da praktično pripravlja deco za bodoči poklic politikov, upravnih uradnikov in državljanov.

— **Živa je okamenela.** Gdč Terezija Kopinsky iz East Titusville v Ameriki ima namreč neko čudno bolezen, vsled katere ji postaja koža po celem telesu trda, da se ne more več pregibati. Tudi če se po koži pogladi, ima nekam čuden glas. Bolezen traja že nad 10 mesecev, in vsi zdravniki po mestu se trudijo, kako bi bolezen odgnali.

— **Štirje novi parniki Lloyda.** Uprava parobrodskega društva Lloyd je sklenila izgradbo 4 novih parobrodov. Dva teh bode rabilo društvo za plovitvo po jutrovem do Carigrada, ter bode vozila vsak po 3500 ton blaga. Druga dva bosta mnogo večja, in za vožnjo čez ocean do Brazila. Ta dva parnika bosta najbrže izdelana v domačih ladjegradilnicah, kar bi se še posebno priporočalo, da naše delavsko ljudstvo dobi potrebnega zaslužka v domovini.

— **Priprave za poroko Holandske kraljice Vilhelmine** so na Nizozemskem velike. Mnogo rok se giblje, da popravijo vse palače kraljičine, in jim dajo novo moderno lice. Francozki dekoraterji trudijo se, da spremene one stare veličastne dvorane v novo delane, krasne vredne, da v njih sprejema svoje podložnike mlada kraljica Vilhelmina. Ves narod Nizozemski misli na to, kaj bi v priliki svatbe poklonil svojo vladarici, in sestavili so se že različni odbori, da okrepijo v tem.